

Sygn. akt: I C 2369/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2017 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko Agencji Mienia Wojskowego w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 116,45 zł (sto szesnaście złotych 45/100) tytułem zwrotu części kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu od pozwanej kwotę 13,30 zł (trzynaście złotych 30/100) tytułem części opłaty od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniona i nie obciąża powódki pozostałą częścią tej opłaty.

Sygn. akt I C 2369/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 1 marca 2017 r.

A. K. wniosła o zasądzenie od Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w W. kwoty 744,62 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od następujących kwot i dat:

- od kwoty 260,68 zł od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 268,51 zł od dnia 12 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 215,43 zł od dnia 10 lutego 2015 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że Sąd Rejonowy w Grudziądzu wydał na rzecz pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I Nc 12/10. Na jego podstawie komornik wyegzekwował od powódki kwotę dochodzoną w pozwie. Powódka dopiero po pewnym czasie wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, albowiem nie zamieszkiwała pod adresem wskazanym w pozwie. Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem w

sprawie I C 2260/14 oddalił powództwo, uznając roszczenie za bezzasadne. Powódka wezwała pozwaną do zwrotu wyegzekwowanej przez komornika kwoty, albowiem dokonała uszczuplenia w majątku powódki. Jako podstawę prawną żądania wskazano art. 410 k.c.

Z ostrożności powódka wskazała, że kwota 744,62 zł stanowi wysokość poniesionej przez nią szkody, wyrządzonej przez pozwaną poprzez przeprowadzenie egzekucji na podstawie nakazu zapłaty, który następnie został uchylony, albowiem pozwana przed wniesieniem pozwu w sprawie I Nc 12/10 nie zadała sobie trudu dokonania poprawnego ustalenia jej adresu zamieszkania, co mogłoby prowadzić w prosty sposób do ustalenia, że nie mieszkała pod adresem wskazanym w pozwie. Jako alternatywną podstawę prawną żądania powódka wskazała art. 415 k.c. (k. 2-3, 18 i 50 akt sprawy).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 września 2016 r. referendarz sądowy nakazał pozwanej, aby zapłaciła powódce żadaną kwotę wraz z odsetkami i kosztami procesu (k. 20 i 40 akt).

Pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w części – ponad kwotę 260,68 zł, uznała powództwo co do tej kwoty, wyegzekwowanej od powódki 12 grudnia 2014 r. Wniosła o oddalenie powództwa w pozostałej części. Podniosła, że z dołączonego do pozwu zaświadczenia komornika, który prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko powódce, wynika, że w dniu 19 maja 2015 r. komornik zwrócił 483,44 zł do zakładu pracy dłużniczki (k. 24-24v akt sprawy).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W pozwie z 17 grudnia 2009 r., zarejestrowanym w sprawie I Nc 13/10 Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w W. (obecnie Agencja Mienia Wojskowego w W. – art. 120 i 121 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego – tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r. poz. 614) wniosła o zasądzenie od A. K. kwoty 14.162,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 11.462,78 zł od dnia 1 października 2009 r. Na dochodzoną kwotę składały się:

- 11.462,78 zł tytułem opłat za używanie lokalu nr (...) położonego w G. przy ul. (...) i opłat pośrednich za okres od 1 marca 2005 r. do 30 września 2009 r.,
- 2.699,88 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od wskazanej wyżej kwoty do dnia 30 września 2009 r.

Okoliczności niesporne: pozew w sprawie I Nc 13/10 wraz z załącznikami – k. 2-9 akt tych akt (następnie I C 3056/14)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 stycznia 2010 r. (w nagłówku wpisano błędnie sygnaturę sprawy I Nc 12/10) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Grudziądzu nakazał pozwanej, aby zapłaciła Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w W. dochodzoną kwotę z odsetkami i kosztami procesu. Odpis nakazu zapłaty wysłany do pozwanej odebrała J. K., dlatego nakaz został uprawomocniony i 24 marca 2010 r. udzielono mu klauzuli wykonalności.

Okoliczności niesporne: nakaz zapłaty, potwierdzenie jego odbioru i zarządzenie o nadaniu z urzędu klauzuli wykonalności – k. 15, 24 i 26 akt I Nc 13/10 (następnie I C 3056/14)

Na podstawie nakazu zapłaty z 8 stycznia 2010 r. Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w W. w dniu 25 września 2014 r. złożyła wniosek egzekucyjny przeciwko A. K. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K. S. S..

Dowody: wniosek egzekucyjny w sprawie Km 1741/14 wraz z tytułem wykonawczym – k. 1-1a wskazanych akt egzekucyjnych

W toku postępowaniu prowadzonego w sprawie Km 1741/14 komornik wyegzekwował od powódki następujące kwoty w ramach egzekucji z wynagrodzenia za pracę w (...) sp. z o.o. Zakład Pracy (...) w S.:

- 12 grudnia 2014 r. 260,68 zł,

- 12 stycznia 2015 r. 268,51 zł,

- 10 lutego 2015 r. 215,43 zł.

Z kwoty uzyskanej 12 grudnia 2014 r. komornik przekazał wierzycielowi 201,72 zł, resztę rozliczając na poczet kosztów egzekucyjnych.

Dowody: pokwitowania wpłat w sprawie Km 1741/14 – k. 26-27 i 37 tych akt

zaświadczenie komornika z 5 października 2015 r. o dokonanych wpłatach – k. 5 akt

sprawy

W dniu 15 października 2014 r. powódka wniosła o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 8 stycznia 2010 r., wskazując, że od 1999 r. nie zamieszkiwała w G. przy ul. (...).

Dowód: wniosek o przywrócenie terminu wraz ze sprzeciwem – k. 32-35 akt I Nc 13/10 (następnie I C 3056/14)

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 r. tutejszy Sąd przywrócił pozwaną termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego 8 stycznia 2010 r.

Dowód: postanowienie z 22 grudnia 2014 r. – k. 56-35 akt I Nc 13/10 (następnie I C 3056/14)

W dniu 14 stycznia 2015 r. A. K. wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1741/14 ze względu na przywrócenie terminu. Wniosek ten został uzupełniony 19 lutego 2015 r.

Dowody: wniosek o umorzenie postępowania i pismo pełnomocnika dłużniczki z 17 lutego 2015 r. w sprawie Km 1741/14 – k. 30-32 i 34-35 tych akt

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K.S. S. umorzyła postępowanie w sprawie Km 1741/14 i orzekła o zwrocie dłużniczce kwoty 215,43 zł, potrąconej z wynagrodzenia.

Dowód: postanowienie o umorzeniu postępowania – k. 38 akt Km 1741/14

Postanowieniem z dnia 2 marca 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K.S. S. sprostowała punkt 2 postanowienia z 20 lutego 2015 r. w sprawie Km 1741/14, nadając mu następującą treść: „zwrócić dłużnikowi kwotę 483,44 zł potrąconą z wynagrodzenia dłużnika”.

Dowód: postanowienie o sprostowaniu – k. 41 akt Km 1741/14

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2015 r. wydanym w sprawie I C 2260/14, połączonej ze sprawą I C 3056/14, Sąd Rejonowy w Grudziądzu m.in. oddalił powództwo Wojskowej Agencji Mieszkańcowskiej w W. o zasądzenie od A. K. kwoty 14.162,66 zł, dochodzonej pierwotnie w sprawie I Nc 13/10, ze względu na niezamieszkiwanie przez pozwaną w lokalu przy ul. (...) w G. w okresie objętym pozwem.

Dowód: wyrok z uzasadnieniem – k. 137, 139-143 akt I C 2260/14

Kwota 483,44 zł określona postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w K. S. S. z dnia 2 marca 2015 r. została zwrócona na rachunek bankowy zakładu pracy dłużniczki (...) sp. z o.o. dnia 21 maja 2015 r. Z tego rachunku nastąpiło bowiem przekazanie pieniędzy w ramach egzekucji z wynagrodzenia za pracę dłużniczki.

Dowody: zaświadczenie komornika M. S. z 15.10.2015 r. – k. 5 akt sprawy

potwierdzenie przelewu – k. 55a akt sprawy

pismo komornika M. S. z dnia 9 lutego 2017 r. – k. 56 akt sprawy

karta rozliczeniowa w sprawie Km 1741/14 - k. 65 tych akt

W dniu 21 kwietnia 2016 r. została ogłoszona (...) sp. z o.o. w S.. Syndyk masy upadłości tej spółki nie posiada dokumentów źródłowych odnośnie zaksięgowania i rozdysponowania kwoty zwróconej przez komornika w dniu 21 maja 2015 r.

Dowód: pismo syndyka masy upadłości (...) s p. o.o. z 8.01.2017 r. - k. 54 akt sprawy

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przedstawione okoliczności faktyczne były w sprawie bezsporne. Sąd ustalił je w oparciu o dokumenty, których autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana.

W ustalonych okolicznościach sprawy powództwo o zapłatę kwoty 483,44 zł wraz z odsetkami – jedynie takie żądanie było przedmiotem rozpoznania w sprawie I C 2369/16 (zob. zarządzenie na k. 34 akt sprawy) - okazało się bezzasadne. Podstawę odpowiedzialności pozwanej powódka upatrywała w pierwszej kolejności w treści art. 410 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 405 k.c., w myśl których ten, kto uzyskał świadczenie nienależne (bez podstawy prawnej) kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści. Pozwana nie uzyskała kwoty 483,44 zł, albowiem została ona zwrócona przez komornika do zakładu pracy dłużniczki. Pozwana nie jest więc bezpodstawnie wzbogacona kosztem powódki.

Również żądanie zapłaty oparte o art. 415 k.c. jest co najmniej przedwczesne, a nadto bezzasadne. Powódka nie wykazała bowiem, aby definitywnie, i to na skutek zachowania pozwanej, utraciła kwotę 483,44 zł. Skoro kwota ta została zwrócona pracodawcy powódki, powinna ona w pierwszej kolejności domagać się od niego (obecnie od syndyka) jej zwrotu. Poza tą sprawą wymaga wyjaśnienia kwestia, dlaczego pracodawca nie zwrócił powódce tej kwoty mimo przekazania przez komornika. Jeśli uczynił to bezprawnie, w grę wchodzić będzie jego odpowiedzialność z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia lub deliktu. Z faktu, że pracodawca nie zwrócił powódce tej kwoty nie można jednak wyciągać wniosku, że odpowiada za to pozwana, która nie miała żadnego wpływu na decyzję pracodawcy powódki.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. według zasady stosunkowego rozdziału. Pozwana przegrała sprawę co do kwoty 260,68 zł (której nie zaskarżyła w sprzeciwie od nakazu zapłaty i zapłaciła w toku sprawy), zatem przegrała w 35,01%. Powódka przegrała zaś sprawę w 64,99%. Powódka poniosła w tej sprawie jedynie koszty pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 360 zł [§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800) w wersji przed zmianą dokonaną rozporządzeniem z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. poz. 1668 – zob. § 2 tego rozporządzenia)], zatem zgodnie z wynikiem procesu pozwana powinna jej zwrócić 126,04 zł (360 x 35,01%), natomiast pozwana poniosła koszty w kwocie 14,76 zł (k. 26 i 28 akt sprawy), zatem należy się jej zwrot od powódki kwoty 9,59 zł (14,76 zł x 64,99%). Po potrąceniu pozostaje saldo na rzecz powódki w kwocie 116,45 zł i taką kwotę zasądzono w punkcie 2. sentencji wyroku.

O kosztach opłaty od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniona, orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c., odstępując od obciążenia jej częścią powódki ze względu na zasady współżycia społecznego (powódka utraciła część dochodu, którego do tej pory nie odzyskała i subiektywnie może czuć się pokrzywdzona).